

Edifici dels bombers de Cal Prat

Puig-reig

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Camí de l'Església al Jardí, Colònia Prat, 08692-Puig-reig
Emplaçament: Colònia Prat

Coordenades:

Latitud: 41.98773
Longitud: 1.88849
UTM Est (X): 407929
UTM Nord (Y): 4649011

Classificació

Número de fitxa: 08175-122
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Popular Contemporani
Segle: XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.. 7992001DG0479S0001OP
Fitxes associades:

[Torre del Director de Cal Prat](#)

[Fàbrica de Cal Prat](#)
[Escoles de Cal Prat](#)
[Mare de Déu de Montserrat de Cal Prat](#)
[Resclosa i canal de Cal Prat](#)
[Torre de l'Amo de Cal Prat](#)

Autor de la fitxa: Rosa Serra Rotés i Jordi Piñero
Data de registre de la fitxa: dt., 01/03/2011 - 01:00

Descripció

Edifici de planta rectangular fet amb murs de pedra i coberta a quatre aigües de teula àrab, disposa d'una xemeneia al seu costat de planta circular feta de murs de pedra i la part superior està arrebossada i té petites obertures en forma d'arcs de mig punt.

Història

Els orígens i l'aparició de la colònia de Cal Prat tenen com a protagonista la figura de Teodor Prat, un industrial de Sallent (Bages) que comprà, l'any 1870, els terrenys on a continuació construï una fàbrica de filats i teixits de cotó. El permís d'obres li arribà el 1871 i el berguedà Francesc Joan Canals, mestre d'obres, s'encarregà d'aixecar la fàbrica, els espais industrials annexos i els primers habitatges per als treballadors. Més endavant, la colònia s'amplià amb la construcció de més habitatges i els propietaris encarregaren, també, la construcció d'una església i d'una torre per al seu ús privat. La proximitat de Cal Prat amb el nucli de Puig-reig comportà que a la fàbrica hi treballés molta gent que no vivia als pisos construïts a la colònia, sinó al poble. Malgrat aquesta mà d'obra que no vivia al costat de la fàbrica, Cal Prat, lentament, també s'anà dotant de serveis i equipaments diversos per a ús dels treballadors.

A tocar de la carretera de Berga i del baixador del tren -Cal Prat tenia baixador propi del tren Manresa-Berga des de 1885-, hi havia un carrer amb una botiga i dues tavernes. Un carrer on, malgrat quedar fora del portal de la colònia, també vivien obrers. Entrant a l'espai original de la colònia, i després de travessar el portal, hi havia el carrer Nou -el primer que va disposar d'aigua corrent- i el carrer Gran, al final del qual hi havia la Cotxeria, un magatzem que havia servit, també, de teatre on representar els Pastorets i altres obres. A l'entrada de la plaça de la colònia hi havia l'hostal i la barberia. Tancant la plaça, hi havia l'església, la torre de l'amo, el xalet del mestre, el pis de la mestra, l'escola, el forn de pa i la rectoria. Al contrari de la majoria de colònies tèxtils del Berguedà, on el gruix dels treballadors provenien, a principis del segle XX, del camp, a Cal Prat, ja l'any 1905, només un 37% dels obrers procedien del món rural. La majoria eren treballadors de Puig-reig o gent amb experiència en altres colònies o fàbriques.

La fàbrica de Cal Prat es mantingué activa fins als anys noranta del segle XX, però el model de colònia industrial s'anà perdent abans de la crisi econòmica. A partir dels anys setanta molta gent ja abandonà la colònia per anar a viure, majoritàriament, a Puig-reig.

Bibliografia

SERRA, R. La colònia Prat, Parc Fluvial del Llobregat s/d
TEIXIDOR, E. I SERRA, R. (2010). Vida de colònia. Les colònies tèxtils a Catalunya, Angle Ed.

